

Uzasadnienie

do uchwały w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla członków ochotniczych straży pożarnych z terenu gminy Stawiski.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 191 z późn. zm.) Rada Gminy ustala wysokość ekwiwalentu członkom ochotniczej straży pożarnej za udział w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub gminę, z tym że wysokość ekwiwalentu nie może przekraczać 1/175 przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonego przez Prezesa GUS w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.) przed dniem ustalenia ekwiwalentu, za każdą godzinę udziału w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym. Ekwiwalent jest wypłacany z budżetu gminy.

Gmina, zgodnie z art. 32 ust. 2 i 3 ustawy o ochronie przeciwpożarowej ponosi koszty wyposażenia, utrzymania, wyszkolenia i zapewnienia gotowości bojowej OSP oraz koszty bezpłatnego umundurowania, ubezpieczenia członków OSP i kosztów okresowych badań lekarskich. Członek OSP, który uczestniczył w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną otrzymuje ekwiwalent pieniężny. Wysokość ekwiwalentu ustala rada gminy w drodze uchwały. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2009 r. I UK 351/08, lex nr 515410 uznano, iż udział w akcjach ratowniczych uprawniający do otrzymania tak ustalonego ekwiwalentu, nie może być uznany za pracę zarobkową, ze względu na szczególnie społeczny charakter funkcjonowania OSP. Ekwiwalent stanowi równoważnik wkładu wniesionego na rzecz ochrony przeciwpożarowej przez strażaka OSP uczestniczącego w działaniach ratowniczych lub szkoleniu, w postaci czasu, wysiłku, zdrowia. Ekwiwalent nie jest natomiast równoważnikiem utraconego wynagrodzenia, a w wyroku z dnia 21 stycznia 2010 r. I OSK 1115/09 Naczelny Sąd Administracyjny uznał, że dopuszczalne jest różnicowanie przez radę gminy stawek ekwiwalentu, pod warunkiem, iż nie przekroczą one wysokości wynikającej z art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie przeciwpożarowej.